

рюсь (о хлѣбѣ): Ако (брашно-то) прѣгори и почернѣе, то (пещь-та) е прѣпалена. *Л. Д. 1872 р. 254.* Послѣ къту постои (тѣсто-то) малку въ огнь, прожяравѣтъ го съ рѣжену да не пригори. *Пк. 36.* Напой ги, нахрани ги, развесели ги, а послѣ ти са смѣятъ, че гозбата ти била прегорѣла, че виното ти нехелало, че ракията ти била слаба!... *З. 241.* 3) пересохну-ыхаю (о полотнѣ): Бѣло ти платно на плѣт прегорѣ. *Д. 63.* 5. *объ ударъ:* Той ма прѣгори.—Прѣгори ма презъ прѣстетото, сирѣчь удари ма.—*о потеръ молока:* За да имъ не пригарятъ козы-тѣ, и да пуцатъ млѣко всичко-то лѣто. *Ч. 38.* Овци млѣко прегорѣха, Овчаре се изнадаха *Пс. 21—22, 556.*

Преграбамъ *м. св.* похищу: „Защо вуйка ти си пострамоти, И преграби негова невѣста?“ *М. 57.* Прибрала сѣ до юнака; **И** преграбило Бояна; Затвори църква Арангелъ, И си ѝ венча Бояна. *М. 187.*

Прѣграбчмъ *м. св.* схвачу: Той чясъ ся спуска върху му, та го приграпчилъ и му засуква връта като на нѣкое пиле—да му отсѣче главата. *Х. I, 37.* —са (съ нѣкого), схвачусь съ кѣмъ въ борьбѣ: Тогасъ ный са преграбчихмы единъ другый (*Alors nous nous saisismes l'un l'autre*). *Т. 81.* Двамата съперници са протягатъ, свиватъ, снискать, подигатъ и найподиръ са преграбчатъ единъ другый (*et enfin se saisissent*). *Т. 338.*

Преграбъ *с. м.* Какъвъ е овъй мртвъжд—ногѣите му са на подскѣкъ, Очите му са на поглѣд, Рукѣите му са на преграб (*готовы схватить*). *Пс. 11—12 р. 171.* Не бой сѣ стрино, не плачи, Не ти ѝ Столянь умрено! Подзе-те му сѣ на потскокъ, Рѣде-те му сѣ на прегранъ Очи-те му сѣ на поглѣдъ (*въше* умлери. *М. 187.*

Прѣградъ(ъ) *с. ж.* перегородка, полка, отдѣленіе: Начна сетнѣ да търси преградытъ на кораба и намѣри вредомъ много всякавы храны. *Р. А. 151.* Отъ хаджилжкъ имаше една цѣла прѣграда съ седефени работи. *Л. Д. 1874 р. 241.* Приграды (*състѣни*). *Пк. 35.*

Прѣграджъ *м. св.* **Прѣграждамъ** **Прѣградявамъ** *м. дл.* перегороджу, -раживаю, *загорожу, -раживаю, огорожу, -раживаю съ боку (*вмѣсто* заграджъ): Помину'амъ, замину'амъ Пусты порти затворени, преградени Со две сламки жржано'и. *М. 354.* Чѣ ѝ хоро найхубаво? Терзиското—найхубаво, Съ ножици ѝ заградено, Съ аршине ѝ преградено, А сжсъ игли—напжлнено. *Кп. 282.* Че иди, сестро Драганке, Долу в равно-то ливадѣ... Пригради мала градинка че настѣй цвѣтъ всѣкакво. *Д. 19, 16—17. 20—21.*

Прѣгракналость *с. ж.* снѣпота: Прегракналостьта заедно съ кашлицата сѣкога бива слѣдствие отъ болѣзенното поражение на гъргланьтъ. *З. 344.*